

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Untila Alexandru

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 18.06.2018 – 26.08.2020;

Instanța de apel: 28.09.2020 – 05.10.2021;

Instanța de recurs: 16.12.2021 – 02.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central, din 26 august 2020, Untila Alexandru, a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal și cu aplicarea art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 5 (cinci) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată P.G., fiind dispusă încasarea de la Untila Alexandru, în beneficiul părții vătămate, suma de 30 000 (treizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3 500 (trei mii cinci sute) lei, pentru asistență juridică. În rest, cerințele referitor la încasarea prejudiciului material și moral, au fost respinse ca fiind neprobate.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a constatat că Untila Alexandru, la 16 aprilie 2018, aproximativ la ora 17.00, aflându-se în fața barului „La Vîrcolici” situat în centrul satului xxxxxx, raionul Orhei, urmărind scopul răpirii persoanei, împreună cu altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, la propunerea lui, prin aplicarea violenței

fizice asupra cet. P.G., a.n. xx.xx.2001, știind cu certitudine că ultimul este minor, contrar voinței acestuia l-au urcat în automobilul lui Șova Ion, răpindu-l, l-au transportat la domiciliul lui Șova Ion din aceeași localitate, unde a fost agresat fizic, pricinuindu-i vătămări corporale.

Acțiunile inculpatului Untila Alexandru au fost încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal, individualizate prin răpirea unei persoane săvârșită cu bună știință asupra unui minor, comisă de mai multe persoane.

3. Procurorul în procuratura raionului Orhei, Savin Sveatoslav, nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, a depus apel, prin care a solicitat casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Untilă Alexandru să fie declarat culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal și în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel a invocat următoarele argumente:

- calificarea stabilită de către instanța de fond este una corectă, însă pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă, sentința în această parte urmând a fi casată;

- inculpatul a comis o infracțiune, care potrivit art. 16 Cod penal se califică ca fiind gravă;

- la pronunțarea sentinței în privința inculpatului, instanța nu a respectat exigențele normei art. 61 alin. (2) Cod penal;

- la individualizarea pedepsei, instanța a reținut că, inculpatul Untilă Alexandru, are trei copii minori la întreținere, nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante, care în cumul, în condițiile art. 79 alin. (1¹) Cod penal, le-a apreciat ca fiind excepționale, stabilindu-i o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea comisă. Astfel, instanța de judecată la aplicarea pedepsei inculpatului a desconsiderat personalitatea autentică a acestuia, persoană care anterior a fost judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, nu a luat în considerație gradul prejudiciabil al infracțiunii de care este învinuit, de faptul că inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii se afla în stare de ebrietate alcoolică, de personalitatea inculpatului, de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care la etapa inițială a urmăririi penale, cât și pe parcursul acesteia și judecării cauzei nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii și nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate;

- pedeapsa penală stabilită inculpatului Untilă Alexandru nu-și va atinge scopul său primordial de a preveni și a combate comiterea de noi infracțiuni atât din partea persoanelor vinovate, cât și din partea altor persoane.

3.1 Avocatul Patrașcu Radu-Ștefan în numele inculpatului, nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, a depus apel, prin care a solicitat

casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Untila Alexandru, în legătură cu faptul că ultimul nu a comis faptele imputate.

În motivarea cererii de apel a invocat următoarea argumentare:

- sentința este vădit neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, din motiv că a fost bazată pe o interpretare eronată a normelor legale, dar și pe neelucidare deplină a tuturor circumstanțelor cauzei, inclusiv examinare neobiectivă a probelor dosarului penal, urmare a căruia faptă a fost aplicată condamnarea lui Untila Alexandru, or, la caz erau prezente toate premisele pentru încetarea dosarului penal pe motiv că Untila Alexandru, nu a comis fapta imputată;

- în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată urma să aplice pedeapsa persoanei luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- instanța de judecată trebuia să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, or, în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei;

- Untila Alexandru, originar din r-nul Orhei, s. xxxxxxxx, este căsătorit, are 3 copii minori la întreținere, angajat în câmpul muncii, fără grade de invaliditate, fără distincții de stat, antecedentele penale sunt stinse;

- toate probele în cumul, cât și solicitările procuraturii nu au putut demonstra faptul că Untila Alexandru a comis fapta incriminată, iar o astfel de abordare din partea instanței de fond este neîntemeiată;

- martorul cheie, Șova Ion a indicat că P.G. nu a fost luat cu forța, nu a opus rezistență și nici nu a solicitat să părăsească autoturismul. La fel, alți săteni care au indicat că P.G. nu are pretenții față de Untila Alexandru și doar că a fost impus de mama acestuia pentru a scrie plângere la poliție pentru a beneficia de o sumă de 5000,00 (cinci mii) euro pentru a-și cumpăra un autoturism;

- nejustificat prima instanță a ajuns la concluzia că Untila Alexandru, este vinovat de faptul că l-a urcat cu forța pe P.G. în autoturism. Or la caz, nu s-a făcut o analiză complexă a faptului cine este vinovat de faptul că P.G. a fost urcat în autoturism, la fel și de faptul de ce P. G. în cazul în care a fost urcat cu

forța nu a strigat după ajutor;

- prima instanță incorect și nejustificat a aplicat pedeapsa cu condamnarea în privința lui Untila Alexandru, în baza art. 164 alin (2) Cod Penal or, la caz nu se constată vreun temei pentru condamnarea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Patrașanu Radu-Ștefan în numele inculpatului, admis apelul procurorului, casată parțial, în partea individualizării pedepsei, sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 26 august 2020 și pronunță în această parte o nouă hotărâre, prin care lui Untila Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale sentinței a fost menținute.

4.1 *Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate* a reținut că învinuirea adusă inculpatului este întemeiată, acțiunile just calificate în temeiul art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, individualizată prin răpirea unei persoane săvârșită cu bună știință asupra unui minor, comisă de mai multe persoane.

Analizând declarațiile părții vătămate, martorilor s-a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

S-a reiterat că din evenimentele expuse de partea vătămată P.G., cercetate în ședința de judecată, se confirmă faptul că, inculpatul Untila Alexandru, la data de 16 aprilie 2018, aproximativ orele 18.00, aflându-se la barul din satul xxxxxx "La vârcolici" s-a apropiat de partea vătămată și l-a luat deoparte, și ia spus că, de la el din casă s-au furat canapele, bicicletă, jucării pentru copii, și alte bunuri, și i-a spus să urce la ei în mașină și să meargă cu ei. Împreună cu Ciocoi Ion i-au comunicat să se urce în mașină să meargă cu ei. Inculpatul l-a apucat de umăr și l-a urcat în mașină, l-au urcat pe bancheta din spate, și Untila Alexandru se afla lângă el, iar la volan era Șova Ion, și s-au dus la domiciliul lui Șova Ion, iar pe drum îl amenințau că, nu o să se mai ducă înapoi, că o să vadă el ce o să se întâmple, îl amenințau că o să-i dea și o să-și sape singur groapa pe

toloacă...

Circumstanțele relatate de partea vătămată P.G., au fost confirmate de martorul Stavila Daniel și Șova Ion.

Declarațiile martorului Untila Valentina, cercetate în ședința de judecată, din care rezultă că, inculpatul Untila Alexandru, nu ar fi răpit pe partea vătămată și nu a aplicat forța fizică asupra acestuia, au fost apreciate critic și drept subiective, întrucât nu coroborează cu celelalte probe cercetate, or, martorul este soția inculpatului.

Respectiv, din declarațiile părții vătămate P.G. și martorilor oculari Șova Ion și Stavila Daniel, care coroborează între ele, se confirmă faptul că, "... inculpatul Untila Alexandru sub pretextul că-l bănuia pe P.G. de pretinse furturi din casa părintească, din satul xxxxxx, raionul Orhei, împreună cu o persoană în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, l-au luat forțat prin constrângere fizică și psihică, pe acesta ca să meargă cu ei, cu mașina, la casa părintească. Ajungând la casa părinților lui Șova Ion, Ciocoi Ivan a aplicat față de P.G. violență fizică, ulterior Untila Alexandru, l-a luat pe acesta și au mers la casa părintească ca să-i arate casa, și a se lămuri referitor la furtul din casă, unde la fel a aplicat forța fizică asupra acestuia...

Astfel, reieșind din faptul că, declarațiile părții vătămate P.G. și a martorilor oculari Stavila Daniel, Șova Ion coroborează între ele, instanța le-a reținut drept fiind veridice și consecvente.

În context, instanța a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești, urmare a coroborării declarațiilor inculpatului Untila Alexandru, a părții vătămate P.G. și a martorilor oculari Stavila Daniel, Șova Ion și Untila Valentina, evidențiind concluziile raportului de expertiză judiciară nr.201825P0147 din 18 aprilie 2018, rezultă cu certitudine faptul că, P.G., la data de 16.04.2018, a fost răpit și agresat fizic, fiindu-i cauzate vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe față și gambă stângă.

Inculpatul Untila Alexandru, în ședința de judecată, a confirmat parțial circumstanțele reținute, doar că, a indicat precum că partea vătămată ar fi mers benevol la casa părintească și că nu ar fi aplicat forța fizică asupra părții vătămate P.G..

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 164 Cod penal, instanța de judecată a reținut că, latura obiectivă a infracțiunii, și anume fapta prejudiciabilă se confirmă, prin declarațiile părții vătămate P.G. și a martorului ocular Stavila Daniel, care au indicat că, „[...] la sărbătorile de Paști în anul 2018, erau în centrul satului Xxxxxx. La un moment s-a apropiat o mașină și s-au coborât 2 bărbați. Untila Alexandru a început a vorbi mai agresiv cu P.G.. P.G. nu voia să iasă cu inculpatul în drum. Ulterior, cu vorba l-au scos în drum pe P.G., timp de un minut s-a auzit automobilul și voci ridicate. La automobil a auzit voci ridicate,

nu era vocea părții vătămate, dar posibil era vocea inculpatului, după care l-au transportat la domiciliul lui Șova Ion, unde au aplicat forța fizică asupra acestuia. [...]”

În continuare, latura subiectivă a infracțiunii, s-a considerat confirmată, prin declarațiile părții vătămate P.G., a inculpatului Untila Alexandru, și a martorilor oculari Șova Ion și Untila Valentina, care au indicat că: ... „[...] Untila Alexandru, a acționat sub pretextul că-l bănuia pe P.G. de pretinse furturi din casa părintească, din satul Xxxxxx, raionul Orhei,..., și a se lămuri referitor la furtul din casă.” Iar, intenția inculpatului Untila Alexandru s-a considerat demonstrată atât prin declarațiile acestuia date la urmărirea penală, cât și din circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, care denotă cert faptul că acesta, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale în mod deschis prin constrângere fizică și psihică, privându-l de libertate pe P.G., l-a transportat spre casa părintească.

Agravanta la art.164 alin.(2) Cod penal, se consideră săvârșită de două sau mai multe persoane, iar în speță, inculpatul Untila Alexandru, urmărind scopul răpirii persoanei, acționând, împreună cu altă persoană în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, prin constrângere fizică și psihică l-au privat de libertate pe P.G., transportându-l la casa părintească a inculpatului, unde au aplicat forța fizică asupra acestuia.

S-a reținut că la momentul comiterii faptei prejudiciabile, la data de 16.04.2018, victima P.G., avea 17 ani. Minoratul victimei P.G., care la momentul comiterii faptei, avea vârsta de 17 ani, a influențat comportamentul acestuia, care nu a putut să-și dea seama de caracterul acțiunilor îndreptate asupra sa, circumstanță despre care inculpatul Untila Alexandru, știa, declarând instanței că, deși nu a cunoscut ce vârstă avea P.G., totuși știa că partea vătămată P.G., este de o vârstă cu mult mai mică ca inculpatul.

Instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului, precum că victima P.G., s-ar fi deplasat benevol la casa părintească a inculpatului, sunt contrazise de circumstanțele expuse supra.

Untila Alexandru, întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) Cod penal, prevăzut de art. 21 Cod penal, având vârsta prevăzută de legea penală, pentru tragere la răspundere penală.

Cu referire la apelul declarat de către acuzatorul de stat, prin care se invocă blândețea pedepsei aplicate lui Untila Alexandru, instanța de apel a constatat că acestea își găsesc confirmarea, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Instanța de apel analizând conținutul sentinței, a observat că instanța incorect a aplicat inculpatului Untila Alexandru pentru comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, și cu aplicarea art. 79 din Cod penal, pedeapsa, sub formă de închisoare, pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită, fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune, de 2 (doi) ani. S-a stabilit că în motivarea acestei soluții instanța de fond a reținut că, inculpatul Untila Alexandru, are trei copii minori la întreținere, nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante, care în cumul, în condițiile art. 79 alin.(1¹) Cod penal, au fost apreciate ca fiind excepționale, concluzionând aplicarea art. 79 Cod penal, și stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea comisă.

În acest context, instanța de apel a reținut că, existența a 3 copii minori la întreținerea inculpatului nicidecum nu poate fi apreciată drept o circumstanță excepțională, mai mult ca atât, reieșind din conținutul extrasului din fișa populației anexate la materialele cauzei, inculpatul Untila Alexandru de fapt are 2 copii (f.d. 26). La fel, instanța de judecată la aplicarea pedepsei inculpatului a desconsiderat personalitatea autentică a acestuia, persoană care anterior a fost judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, nu a luat în considerație gradul prejudiciabil al infracțiunii de care este învinuit, de faptul că inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii, se afla în stare de ebrietate alcoolică, de personalitatea inculpatului, de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care la etapa inițială a urmăririi penale, cât și pe parcursul acesteia și judecării cauzei nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii și nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate.

Careva circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal sau circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, instanța de apel nu a stabilit. S-a mai reținut că fapta incriminată de art. 164 alin.(2) lit. c), e) Cod penal, în vigoare la data comiterii faptei, se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani, fiind, raportată la art.16 alin. (4) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor celor grave, la caz nefiind stabilite careva temeuri de aplicare a prevederilor art. 79 alin. (1¹).

Totodată, Colegiul penal, judecând apelul declarat de către acuzatorul de stat, în raport cu materialele cauzei, circumstanțele stabilite concluzionează că solicitarea procurorului urmează a fi admisă, deoarece în cazul dat a fost aplicată o pedeapsă prea blândă în raport cu faptele comise astfel că, aplicarea pedepsei stabilite de către instanța de fond îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Inculpatul Untila Alexandru a comis infracțiunea împotriva unui minor, fiind aplicată și acțiuni de violență asupra acestuia. În concluzie, instanța de

apel a considerat că pedeapsa aplicată de prima instanță este prea blândă, reieșind din scopul pedepsei penale, din care motiv a conchis de a admite apelul acuzatorului de stat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele inculpatului, prin care fără a invoca nemijlocit incidența unui temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, cu menținerea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Central din 26 august 2020.

În susținerea recursului a invocat că:

- vina inculpatului de comiterea infracțiunii nu a fost demonstrată;
- constatările instanțelor de judecată sunt contradictorii;
- raportul de expertiză judiciară contravine normelor și protocolului de efectuare a expertizei;
- deși infracțiunea conform actului de învinuire a fost comisă în participație, nu au fost identificate rolurile fiecărui învinuit la săvârșirea infracțiunii;
- instanța de fond și cea de apel la judecarea cauzei a încălcat principiul prezumției nevinovăției;
- a fost încălcată procedura audierii părții vătămate minore;
- procedurile penale sunt viciate și urmează a fi declarate nule;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Din conținutul recursului ordinar rezultă, că recurentul nu invocă vreun temei de drept concret din cele 16 prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală, însă reieșind din motivarea acestuia reiese că pretenția avocatului Patrașanu Radu-Ștefan aparent este pentru achitarea inculpatului, deși potrivit solicitărilor sale pledează pentru menținerea sentinței de condamnare a inculpatului Untila Alexandru în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, căruia prin aplicarea art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 5 (cinci) ani, în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care a fost potrivit art. 90 Cod penal, suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Examinând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate.

Primordial, referitor la argumentele recursului ordinar declarat de către avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele inculpatului Untila Alexandru, și anume în partea criticilor precum că: - raportul de expertiză judiciară contravine normelor și protocolului de efectuare a expertizei; - deși infracțiunea conform actului de învinuire a fost comisă în participație, nu au fost identificate rolurile fiecărui învinuit la săvârșirea infracțiunii; - a fost încălcată procedura audierii părții vătămate minore; - procedurile penale sunt viciate și urmează a fi declarate nule; - Colegiul penal nu se va expune, dat fiind că reieșind din conținutul apelului declarat de către același apărător în numele inculpatului Untila Alexandru (f.d. 215, vol. I), se constată că acestea nu au fost invocate în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție.

Reieșind din aceste considerente, invocarea argumentelor date în recurs, este contrară prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

Totodată, Colegiul penal constată că la caz nu se atestă o careva încălcare în cadrul judecării apelurilor, care ar justifica aprecierea în recurs a unor argumente neinvocate în apel, or instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție care conține concluzii clare în raport cu circumstanțele de fapt stabilite la caz. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate concluzii fondate fiind respectată întocmai cerința de motivare a hotărârii judecătorești, conformă garanțiilor subsecvente procesului echitabil.

În acest context, Colegiul penal se raliază la poziția instanței de apel, care s-a expus asupra probelor administrate legal de către părți cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Untila Alexandru

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră imperios de a remarca că critica apărătorului precum că "vina inculpatului de comiterea infracțiunii nu a fost demonstrată", se referă la examinarea fondului cauzei, în acest sens nefiind depistate careva erori de drept ce ar afecta temeinicia deciziei instanței de apel. Astfel, instanța de recurs ține să precizeze că, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Mai mult, instanța de recurs relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de discuție în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului. Or, motivele invocate în recursul nominalizat, în această parte, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4. - 4.1 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei penale de referință care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Din lucrările cauzei, prima instanță l-a condamnat pe Untila Alexandru în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal și cu aplicarea art. 79 Cod penal, i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, care potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate, a ajuns la concluzia că fapta prejudiciabilă săvârșită de Untila Alexandru cade sub incidența componentei de infracțiune prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, fiind dovedită și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, în același timp dispunând casarea sentinței primei instanțe în partea individualizării pedepsei, a reținut că existența copiilor minori la întreținerea inculpatului nicidecum cu nu poate fi apreciată drept o circumstanță excepțională, la caz nefiind stabilite careva temeiuri de aplicare a prevederilor art. 79 alin. (1¹).

La fel, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 4 - 4.1. din prezenta decizie.

Din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele

administrare la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Untila Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că criticile recurentului nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprind motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele inculpatului Untila Alexandru urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Untila Alexandru xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **05 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie